

Sygn. akt II K 479/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia SR Katarzyna Cichocka

Protokolant: st. sekr. sądowy Ewelina Kazberuk

Prokurator Prok. Rej. w K.: D. P.

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2017 r.

sprawy **Z. S.**

s. J. i H. z domu L.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

W dniu 29 października 2016r. w ruchu lądowym, na drodze publicznej w K. na ul. (...), kierował samochodem osobowym marki S. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości ze stężeniem 0,97 mg/l; 0,99 mg/l i 0,91 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I. oskarżonego **Z. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 178a § 1 k.k. skazuje go na karę grzywny 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat;

III. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 29.10.2016r.;

IV. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

V. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych, w tym kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt. II K 479/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 29 października 2016 r. około godziny 17.00 sierż. sztab. Ł. D. i sierż. M. K. pełniąc służbę w patrolu zmotoryzowanym w miejscowości K., zauważyli poruszający się ulicą (...) samochód marki S. (...) o nr. rej. (...), który w trakcie jazdy nie miał włączonych świateł mijania.

W związku z powyższym udali się za wskazanym pojazdem celem zatrzymania kierującego do kontroli drogowej. Pojazd został zatrzymany na parkingu przy Urzędzie Miasta w K.. Kierujący został wylegitymowany. Okazał się nim Z. S.. W trakcie rozmowy z kierowcą funkcjonariusze wyczuli od niego silną woń alkoholu.

Zatrzymany został doprowadzony do KPP w K. w celu wykonania badania stanu trzeźwości.

Badanie wykazało, że wymieniony znajdował się w stanie nietrzeźwości ze stężeniem 0,97 mg/l, 0,99 mg/l i 0,91 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Z. S. zostało zatrzymane prawo jazdy.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie: protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości k.2, zeznań świadka Ł. D.. k.31v, wyjaśnień oskarżonego k. 9v-10, postanowienia o zatrzymaniu prawa jazdy k.11.

Oskarżony Z. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że tego dnia będąc w swoim domu wypił 4 piwa o poj. 0,5 litra każde w ciągu 3 godzin. Opiekował się wówczas swoim schorowanym ojcem, który źle się poczuł, dlatego pojechał samochodem do apteki po lekarstwa. Oskarżony podkreślił, że nigdy nie jeździł pod działaniem alkoholu. Wskazał, że po udaniu się do centrum miasta, wjechał na parking przed Urzędem Miasta. Po chwili podeszli do niego policjanci i oznajmili mu, że nie ma jakiegoś światła w pojeździe. Oskarżony wskazał, że w trakcie tej rozmowy policjanci wyczuli, że znajdują się pod działaniem alkoholu. Następnie został doprowadzony do K. w K., gdzie zbadano stan jego trzeźwości i okazało się, że jest nietrzeźwy. Policjanci zatrzymali jego prawo jazdy kat. Bi D. W związku z tym, że utracił prawo jazdy w pracy czasowo został przeniesiony do prac gospodarczych do czasu wyjaśnienia jego sytuacji. Wskazał, że jeśli straci kategorię D to utraci pracę. Podał, że w stanie nietrzeźwości pokonał odległość około 800 metrów. Wyjaśnił, że wsiadł do samochodu, bo chciał zdążyć kupić lekarstwa dla chorego ojca przed zamknięciem apteki, była to sobota i apteka jest wcześniej zamykana(k.9v-10)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, bowiem nie zostały one w żaden sposób podważone.

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyjaśnił okoliczności jego popełnienia oraz motywów jakie nim kierowały.

Jego relacje co do istoty są zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym m.in. protokołem z przebiegu badania stanu trzeźwości oraz zeznaniami świadków.

Świadek Ł. D. zeznał, że podczas patrolowania ulic w K. zauważył jak oskarżony wyjechał z ulicy (...) i poruszał się bez świateł, w związku z tym postanowił go zatrzymać. Kierujący został zatrzymany przy Urzędzie Gminy w K., była od niego wyczuwalna woń alkoholu. Od miejsca, gdzie go zauważył, do miejsca zatrzymania było około 20-30 metrów. (k.31v)

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, nie znajdując podstaw do ich zakwestionowania

Sąd nie kwestionował również zeznań świadka M. D., jednak jego relacje nie wniosły nic istotnego. Świadek potwierdził, że jest właścicielem samochodu, którym poruszał się w przedmiotowym dniu pod wpływem alkoholu oskarżony. Świadek potwierdził również, że oskarżony jechał wówczas po lekarstwa dla chorego ojca, którym się opiekował. (k.31v)

W świetle przedstawionych dowodów wina oskarżonego nie budzi żadnych wątpliwości.

Oskarżony Z. S. swoim zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 29 października 2016 r. w ruchu lądowym, na drodze publicznej w K. na ul. (...), kierował samochodem osobowym marki S. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości ze stężeniem 0,97 mg/l, 0,99 mg/l, i 0,91 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu czym wyczerpał dyspozycje art. 178a § 1 kk.

Już sam tylko fakt prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości pociąga za sobą wypełnienie znamion przestępstwa, chociażby pojazd był prowadzony całkowicie prawidłowo, sprawca nie naruszył żadnej innej zasady bezpieczeństwa w ruchu i nie spowodował konkretnego niebezpieczeństwa. Jest ono dokonane w momencie uruchomienia pojazdu i podjęcia jazdy. Ponadto dla bytu czynu zabronionego określonego art. 178a§1 kk bez znaczenia jest fakt, z jakich motywów prowadzący pojazd mechaniczny znajdujący się w stanie nietrzeźwości, jazdę pojazdem mechanicznym podejmuje i jaki odcinek drogi zamierzał przejechać i jaki faktycznie przejechał, oraz kiedy, jaki i w jakich ilościach przed podjęciem jazdy takim pojazdem alkohol spożywał, a decydującym i rozstrzygającym jest jedynie fakt prowadzenia takiego pojazdu w stanie nietrzeźwości.

Należy również powołać się na stanowisko doktryny, wskazujące na to, iż odpowiedzialność na podstawie art. 178a KK ponosić będzie sprawca, który jeszcze przed wprowadzaniem się w stan nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego zamierzał prowadzić pojazd, jak również ta osoba, u której zamiar taki powstał po spożyciu alkoholu lub środka odurzającego, np. w wyniku potrzeby nagłego wyjazdu (J. Bafia, L. Hochberg, M. Siewierski, Ustawy karne PRL, Warszawa 1965, s. 186).

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu Sąd wymierzył mu karę grzywny w rozmiarze 150 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych. Ustalając wysokość stawki dziennej Sąd miał na uwadze możliwości płatnicze oskarżonego. Wymieniony otrzymuje wynagrodzenie za pracę w wysokości ok.1500 złotych.

Jako okoliczności łagodzące Sąd uznał uprzednią niekaralność oskarżonego (k.13).Sąd miał na uwadze szczere przyznanie się oskarżonego do winy, jednak w okolicznościach niniejszej sprawy nie można okoliczności tej przyznać przesadnej wagi. Oskarżony został zatrzymany na gorącym uczynku i bezpośrednio po tym poddano go badaniu urządzeniem kontrolnym, w takiej sytuacji przyznanie się do winy jest naturalną postawą.

Wymierzając oskarżonemu karę jako okoliczność obciążającą Sąd miał na uwadze znaczną społeczną szkodliwość popełnionego czynu, na której ustalenie wpływ miało znaczne, kilkukrotne, przekroczenie dopuszczalnego stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu, co wskazuje na znaczny stan upojenia oskarżonego w czasie gdy prowadził on samochód.

Zgodnie z treścią art. 42 § 2 kk Sąd był zobligowany wobec skazania oskarżonego za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji popełnionego w stanie nietrzeźwości z art. 178a § 1 kk do orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres minimum 3 lat.

Orzeczenie zakazu ma w swej intencji prawną eliminację uczestników ruchu drogowego, którzy znajdując się w stanie nietrzeźwości, ruch ten mieliby zdestabilizować, czy też zagrozić bezpieczeństwu tego ruchu.

Niewątpliwym oraz niepodlegającym kwestionowaniu jest fakt, że nietrzeźwi prowadzący pojazdy mechaniczne stanowią realne zagrożenie dla uczestników ruchu drogowego, także pieszych. Oskarżony prowadząc pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości nie zadośćuczynił kategorycznemu i bezwarunkowemu zakazowi prowadzenia pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości i tym samym zdyskwalifikował się jako kierowca i to nie tylko pojazdów osobowych, ale zwłaszcza jako kierowca zawodowy autobusów, przewożący pasażerów.

Orzeczonego środka karny ma stanowić realną dolegliwość związaną z faktem popełnienia przez oskarżonego umyślnego przestępstwa przeciwko zasadom bezpieczeństwa w ruchu drogowym i wpłynąć na oskarżonego wychowawczo i zapobiegawczo.

Miarkując okres zakazu Sąd miał na uwadze duży stopień nietrzeźwości kierowcy i zagrożenie jakie spowodował on swoim zachowaniem dla innych uczestników ruchu drogowego. Oskarżony poruszał się w centrum miasta, w porze popołudniowej, kiedy ruch na drodze jest duży.

Orzeczone środki karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów, zarówno jego zakres, jak i okres obowiązywania, zdaniem Sądu, jest współmierny do stopnia naruszonych zakazów, obowiązków i reguł ostrożności.

Oczywiste negatywne skutki dla oskarżonego i jego pracy zawodowej są naturalną konsekwencją jego czynu, które oskarżony przewidywał lub mógł z łatwością przewidzieć. Żadne racje nie przemawiają zatem za wyłączeniem spod zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii D. Takie orzeczenie byłoby nielogiczne i sprzeczne z ratio legis omawianego środka karnego, który ma na celu wyeliminowanie kierowców stwarzających swoim zachowaniem zagrożenie dla innych uczestników ruchu.

Orzeczone środki karny zrealizuje ponadto cele prewencji ogólnej, albowiem jego wymiar i znaczna dolegliwość z pewnością nie pozostaną bez wpływu na innych kierujących, a nadto pozwolą oskarżonemu przemyśleć konsekwencje czynu, zanim ponownie wróci na drogę jako uprawniony uczestnik ruchu.

Na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów Sąd zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 29.10.2016 r.

Obok zakazu prowadzenia pojazdów Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązkowe świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w minimalnej granicy zagrożenia ustawowego, tj. w wysokości 5000 złotych, co ma dodatkowo wychowawczo oddziaływać na oskarżonego.

Na podstawie art. 627 § 1 kpk Sąd obciążył oskarżonego kosztami sądowymi, w tym kwotą 150 złotych tytułem opłaty.